

საპროლეტარული სსრ ფიზიკური კულტურისა და სპორტის სახელმწიფო კომიტეტისა და პროლეტარული კულტურის სახელმწიფო კომიტეტის

ОРГАН ГОСУДАРСТВЕННОГО КОМИТЕТА ГРУЗИНСКОЙ ССР ПО ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЕ И СПОРТУ И РЕСПУБЛИКАНСКОГО СОВЕТА ПРОФСОЮЗОВ
14 მაისი, კვირა, 1989 წ.
№ 91 (10 010) • შპსი 3 კპ.

გამოცემის 1934 წლის 13. პერიდიკა

ამირან ტოტიკაშვილი ფინალისაკენ მიიწევს

პელნიკაი. ძიუდოსტა ევროპის ჩემპიონატის მეორე კალენდარული დღე ოთხი მომდევნო წონის მოჭიდებულა წინასწარ შეხვედრებს დღეთმო.
ბრწყინვალედ ასპარეზობს 60 კგ წონაში სეულის ოლიმპიადის ბრინჯაოს პრიზიორი და ევროპის შარშანდელი ჩემპიონი, თბილისელი ამირან ტოტიკაშვილი. მან უკვე სამი შეხვედრა მოიგო. ნახევარფინალში მონაწილეობის უფლება მოიპოვა ევროპის ჩემპიონატის ბრინჯაოს პრიზიორმა, მინუსინსკელმა სერგეი კოსმინინამ (65 კგ).
არასახარბიელო კენჭისყრა შეხვედა სეულის ოლიმპიადის მეორე პრიზიორს, გორელ გიორგი თენაძეს (71 კგ), პირველ ორთაბრძოლაში იგი იოლად გაუძლია ინგლისელ სტივენ რავესკროფტს. მეორე წრეში მისი მეტოქე იყო ოლიმპიური ჩემპიონი, ფრანგი მარკ ალექსანდერი. გამარჯვება ალექსან-

დერს დარჩა. რომელიც გააგრძელებს ბრძოლას ოქროს მედლისთვის. სწორედ ამის გამო თენაძე ბრინჯაოს ჯილდოსთვის ბრძოლის შანსს ინარჩუნებს.
უხეიროდ წაუვიდა საქმე აბსოლუტურ წონაში მოასპარეზე ჩვენი ნაკრების დებიუტანტს, კუბიშიველ სერგეი კოსოროტოვს, რომელმაც პირველივე შეხვედრა დათმო ბელგიელ პარი ვან მარნეველთან.
საბჭოთა ძიუდოსტი ქალები ამ ჩემპიონატში აშკარად სუსტად გამოდიან. ბრძოლას ფაქტიურად განაგრძობს აბსოლუტურ კატეგორიაში მოასპარეზე ლენინგრადელი ელენა გუშინა. მან უკვე ორი მეტოქე დაამარცხა, მათ შორის ევროპის ჩემპიონატის ბრინჯაოს პრიზიორი, ბულგარელი ცვიტანა ტომოვა.
გუშინ სადამოთი ოთხ წონაში გამოვლინდნენ პირველი ჩემპიონები.

ველორბოლა
გარ-ში
გადანიცვლა
W-B-P 1989

ჭობაუნი (გდრ). მშვიდობის ველორბოლის მეხუთე ეტაპი (197 კილომეტრი) სტარტი პოლონეთის ქალაქ პოზნანში აიღო, ფინიშის ხაზი კი კობუსში გადაკვეთა. ეტაპი მოიგო გდრ-ის წარმომადგენელმა უგე რაბმა, რომელმაც ზედ ფინიშზე გადაუსწრო თანაგუნდელს ოლაფ ლუდვიგს. მესამე ადგილი პოლონელ ზბიგნევ სარუსს ხვდა.
პირად ჩათვლაში ლიდერობას ბულგარელი პაველ შუმანოვი ინარჩუნებს. ბულგარელები გუნდურ შეჯიბრებამდე წინ არიან.

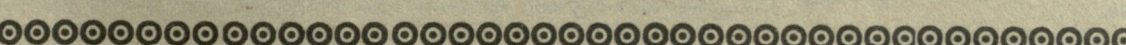

პარიზი — ზუგდიდელ მხედარს

პარიზი — ზუგდიდელ მხედარს
ოქაშირეში მიმდინარეობს საქართველოს პირველობა ცხენოსნობაში ჰაბუტა შორის. ასპარეზობაში რესპუბლიკის ახალგაზრდული ნაკრები გუნდის წევრებიც მონაწილეობენ. სურათზე თქვენ ხედავთ დაბრკობებითა და დასაბრკოლები „გახსნის პრიზზე“ გამარჯვებულს, საქართველოს ახალგაზრდული ნაკრები გუნდის წევრს, ზუგდიდელ მხედარს როზმან ლაგვილავს.
„ლელოს“ სპეციალური კორესპონდენტის ფოტო.

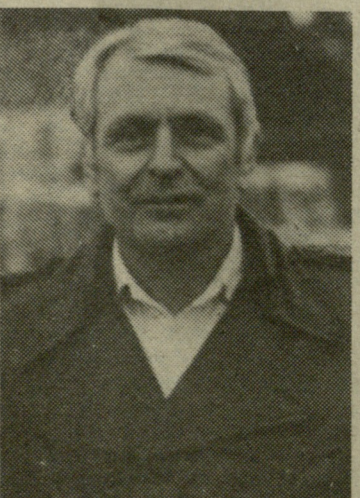
პოლოსკი. აქ ძალოსანთა სავტორნელ ბაზაზე წვრთნას გადის ჩვენი ქვეყნის იუნიორთა ნაკრები. ერთი კვირის შემდეგ ისინი გაემგზავრებიან ამერიკის შეერთებულ შტატებში და მონაწილეობას მიიღებენ თანატოლ ძალოსანთა მსოფლიო ჩემპიონატში.
როგორც მწვრთნელებმა განაცხა-

ქასი ქასიაშვილი
ნაკრებში
დეს, გუნდი უკვე დაკომლექტებულია და მზად არის საპასუხისმგებლო ასპარეზობისათვის. ნაკრებში მოხვდნენ სპორტსმენები, რომლებმაც არაერთხელ გამოიჩინეს თავი საერთაშორისო შეჯიბრებებში და ოფიციალურ ტურნირებში. მათ შორის არიან ცხინვალელი კ. კახიაშვილი და აშხაბადელი ა. ორბაძე-რიდვი.

გლადიერ ბარქაია: „...არ უნდა დავუშვათ უესდროა, რასაც უნდა გავუბრუნოთ არ გვაკატინებს“

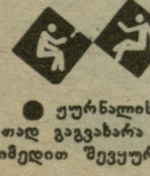
„ფეხბურთის აპაღმეიკოსს“ ეძახდნენ ამ ჰქვიან, საზრიან, ტექნიკურ მოთამაშეს. იგი მთელი ათი წელი თბილისის „დინამოს“ ოსტატ ფეხბურთელთა გუნდის სახელგანთქმულ თავდამსხმელთა შორის გამოდიოდა მეტწილად „მ-ნომრის“ მაისურით. ძნელად თუ ვინმე შეედრებოდა საზრიანობით არა მარტო მშობლიურ კლუბში, არამედ, ხაერთოდ, მთელ საბჭოთა ფეხბურთში. გულშემატკივრებს უყვარდათ მისი ღამაზი, ვირტუოზული თამაში. ბევრს დღესაც ახსოვს ბარქაიას მიერ დატრიალებული „ქარიშხალი“ ბელგიის „და ვანტუაზის“ საჭარბო მოედანზე 1959 წელს, გავიხსენოთ თუნდაც მოსკოვის „ტორპედოსთან“ 1960 წლის ფინალური მატჩი სსრ კავშირის თასზე, ან ყუმბარისებური დარტყმით გატანილი გოლი დევ იაშინის კარში 25 მეტრიდან (1963 წელს), ორი დიდოსტატური გოლი დანიელთა კარში საბჭოთა ნაკრების შემადგენლობაში, პელეს სახელგანთქმული გუნდის წინააღმდეგ თამაში მოსკოვში 1965 წელს (მწვრთნელმა ნ. მოროვოვმა მაშინ ბარქაია რატომღაც ნახევარმცველად ათამაშა).
გლადიერ (სიომა) ბარქაია ამ რამდენიმე წნის წინათ ჩვენი საფეხბურთო მეურნეობის მთავარ მესვეურად — საქართველოს სპორტსაქმის ფეხბურთის სამმართველოს უფროსად დანიშნა.
რესპუბლიკის სპორტული საზოგადოებრიობა, ფეხბურთის მოყვარულები სიამოვნებით შეხვდნენ გლადიერ ბარქაიას დაბრუნებას ფეხბურთში, მეტად პრესტიჟულ და პასუხსაგებ პოსტზე.

უალოდ საქმეზე გადავიდოდეთ. ეგებ გულშემატკივრებს მოკლედ შევახსენოთ თქვენს მიერ განვლილი გზა დიდი ფეხბურთისაკენ.
— გაგრის „დინამოში“ ვთამაშობდი მწვრთნელ რევაზ შარტავას

ხელმძღვანელობით. 1956 წელს საქართველოს ჰაბუტა ნაკრებში მოხვდი ანდრო უორდანიასთან. საკავშირო ტურნირი მოსკოვსა და ლენინგრადში მიმდინარეობდა. ფინალში უკრაინის გუნდი დავამარცხეთ 2:0 და ჩემპიონობა მოვიპოვეთ. ჩემთან ერთად გამოდიოდნენ ზურაბ სოტკილაძე, რომელიც ქანქალაშვილი, ანზორ კვაჭაძე, ალექსანდრ ივანოვი, თთარ რუხაძე, სეზონის მიწურულში გაიღო ჩველავამ „დინამოსთვის“ გამსინჯა — გამომიყვანა ამხანაგურ მატჩში-მოსკოვის „ტორპედოსთან“, მერე კი — ირანის ნაკრებთან. 1957 წლის სეზონიდან უკვე, ასე ვთქვათ, ოფიციალური დინამოელი გავხდი.
● თქვენი ბიოგრაფიის უკანასკნელ, შედარებით ნაკლებად ცნობილ წლებზე რას გვეტყვი?
— 1967 წლის სეზონში, როდესაც მე მხოლოდ ერთი მატჩი ვითამაშე თბილისის „დინამოში“, უფროს მწვრთნელად მოსულმა ვიანესლავ სოლოვიოვმა შემომათავაზა მასთან ერთად მწვრთნელად

მემუშავა — დინამოელებთან თითქმის სამი წელი დავყავი, მერე წავი. მთელი წელიწადი უმუშევარი ვიყავი: „დინამოს“ რესპუბლიკური საბჭოს მაშინდელმა მესვეურებმა „ადგილი ვერ მიშოვნეს“. გადაწყვიტე სპეციალობით, ეკონომისტად მემუშავა — ჯერ თბილისში, შემდეგ სოხუმსა და გავრაში. ერთ ხანს ლესელიძის პანსიონატ „სპორტის“ დირექტორი გახლდით, მერე სოხუმისა და გავრის საფეხბურთო სკოლებს ვხელმძღვანელობდი, ალასაძის „დინამოს“ ბაზის დირექტორის თანამდებობაზეც დავყავი, იქედან თბილისში, მინისტრთა საბჭოს სამეურნეო სამმართველოში ვაღმომიყვანეს და აი, ...როგორც ხედავთ, კვლავ ფეხბურთი.
● ფეხბურთი ყველას გვიყვარს, თბილისის „დინამოს“ ბელგიც, ცხადა, ყველას საზრუნავია, მაგრამ, დავეთანხმებით, არც „დინამოს“ თამაშით ვართ კმაყოფილი და არც ქართული ფეხბურთის საერთო მდგომარეობა საწუგეშო. ავიღოთ ბათუმის „დინამო“, ქუთაისის „ტორპედო“, ლანჩხუთის „გურია“, ჩვენი მეორე ლიგის გუნდებს. ეს ამბავი, რაღა თქმა უნდა, ერთ-ერთი პირველთაგანს თქვენ ვაწუხებთ.

● უურნალობები სხვებთან ერთად გავგახარა ამ ცნობამ. დიდი იმედით შევეყურებთ თქვენს დაბრ-

● თქვენი ბიოგრაფიის უკანასკნელ, შედარებით ნაკლებად ცნობილ წლებზე რას გვეტყვი?

● თქვენი ბიოგრაფიის უკანასკნელ, შედარებით ნაკლებად ცნობილ წლებზე რას გვეტყვი?

● თქვენი ბიოგრაფიის უკანასკნელ, შედარებით ნაკლებად ცნობილ წლებზე რას გვეტყვი?

